Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

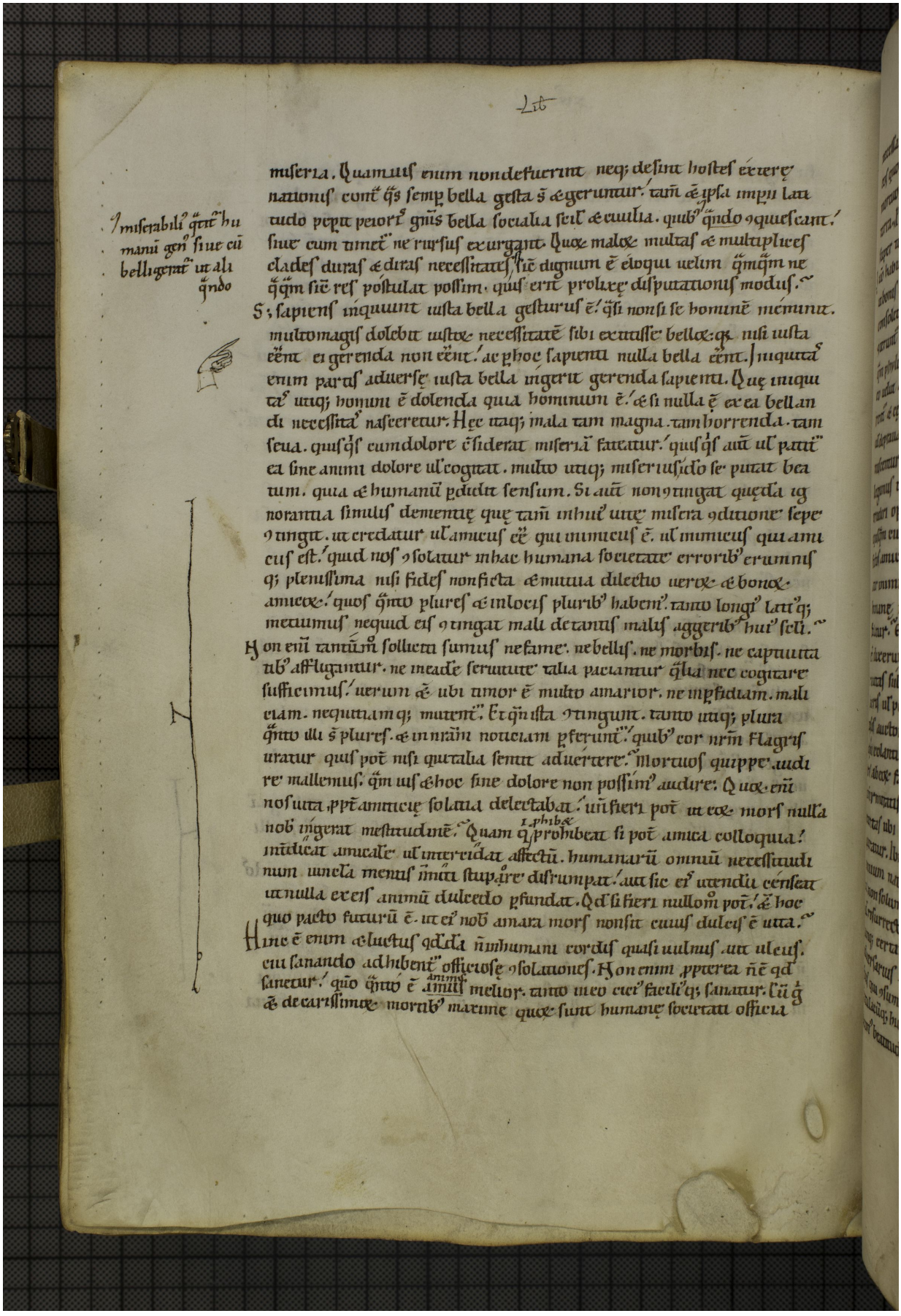

miseria. Quamuis enim non desuerint neq; desint hostes externe
nationis, cum q̄s semp bella gesta s̄ egerunt. tam ē ipsa impia lau
/miserabili q̄nt humani gen̄ siue cū bellig̃at ut ali q̄ndo
cudo pene peiori gn̄is bella socialia scil. ē ciuilia. quib⁹ q̄ndo requiescant.
siue cum timet ne rursus excurgant. Quoc malor multas ē multiplices
clades duras ē diras necessitates, hic dignum ē eloqui uelim q̄m̄ q̄m ne
q̄q̄m sic res postulat possim. quis erit prolixe disputationis modus.
S; sapiens inquiunt iusta bella gesturus ē. q̄si non si se hominē meminit.
multomagis dolebit iustoc necessitatē sibi exortasse bellor. q̄ nisi iusta
eent ei gerenda non eent. ac phoc sapienti nulla bella eent. Iniquitas
enim paras aduersę iusta bella ingerit gerenda sapienti. Quę iniqui
tas utriq; hominū ē dolenda quia hominum ē. ēt si nulla ę ex ea bellan
di necessitas nasceretur. Hec utriq; mala tam magna. tam horrenda. tam
seua. quis q̄s cum dolore ē fideret miseriā fateatur. quis q̄s aut ul putet
ea sine animi dolore ul cogitet. multo utriq; miserius fido se putat bea
tum. quia ē humanū pdidit sensum. Si aut non pungat quęda ig
norantia simulis dementię quę tam inhuic utię miseria pdutione sepe
pungit. ut credatur ul amicus eē qui inimicus ē. ul inimicus qui ami
cus est. quid nos psolatur inhac humana societate errorib⁹ eruminis
q; plenissima nisi fides non ficta ē mutua dilectio uerox ē bonox
amicox. quos q̄nto plures ē in locis plurib⁹ habem⁹. tanto longi⁹ tut⁹ q;
metuimus nequid eis pungat mali de tanis malis aggerib⁹ hui⁹ seli.
Hon enim tantū̄n solliciti sumus ne fame. ne belli. ne morbis. ne captiuita
tib⁹ affligantur. ne meade seruitute talia paciantur q̄lia nec cogitare
sufficimus. uerum ē ubi timor ē multo amarior. ne impiam. mali
am. nequitiam q; mutent. Et q̄n iusta pungunt. tanto utriq; plus
q̄nto illi s̄ plures. ē in nr̄ām noticiam pferunt. quib⁹ cor nr̄m flagris
uratur quis pot nisi qui talia senit aduertere. Mortuos quippe audi
re mallemus. q̄m uis ē hoc sine dolore non possim⁹ audire. Quox enim
nos iuxta pp̄ amicię solatia delectabat. uinfieri pot ut eox mors nulla
nob ingerat mestitudinē. Quam q̄ prohibeat si pot amica colloquia!
I. phibē
inuideat amicale ul interdicat affectū. humanarū omnū necessitudi
num uincla mentis inimica stupare disrumpat. aut sic ei utendū censeat
ut nulla ex eis animū dulcedo pfundat. Qd si fieri nullom pot. ē hoc
quo pacto futurū ē. ut ei nob amara mors non sit cuius dulcis ē uita.
Hinc enim ē luctus qd̄da inhumani cordis quasi uulnus aut uleus.
cui sanando adhibent officiose psolationes. Hon enim ppterea ne qd
sanetur. quo q̄nto ē animus melior. tanto meo cie faciliq; sanatur. cui g
ē dearissimox mortib⁹ maxime quox sunt humanę societati officia